

aburetten

NR. 3 MAJ 2003

Side 1 & 6

Gymnasireform

Undervisningsminister Ulla Tørnæs og uddannelsespolitisk ordfører Gitte Lillelund Bech sætter fokus på en ny gymnasireform.

Side 2

EU-opstilling

Venstre i Københavns Amt har EU-opstillingsmøde tirsdag den 3. juni 2003.

Side 5

Grundlovs møder

Venstre inviterer til fire grundlovs møder på "Bjerget" i Hvidovre, Landbohøjskolen på Frederiksberg, Edelvæge i Ledøje-Smørum og Carlsminde i Søllerød.

Side 7

Uholdbar finanspolitik

Tre økonomiske vismænd ser med kritiske øjne på regeringens finanspolitik.

Side 9

Menighedsråd fylder 100 år
Kirkeminister Tove Fergo og folketingets formand, Chr. Majdahl, markerer en milepæl i dansk demokrati.

Danmark gør fyldest

Af Stuart Bernstein, USA's ambassadør i Danmark

For bare otte uger siden traf Danmark, sammen med omkring 50 andre nationer, en afgørende beslutning om at konfrontere et af de mest brutale regimer i moderne tid. Ved at handle sammen med USA og andre allierede viste Danmark verden en vigtig sandhed – man behøver ikke være en supermagt for at kunne gøre en forskel.

Før jeg blev ambassadør i Danmark for små to år siden, ville den danske indgangsvinkel til Irak-konflikten nok have overrasket mig. Men i dag, efter at have oplevet Danmarks mod, venskab og kapacitet ved selvsyn, står det klart for mig, at den danske beslutning om at bidrage militært ganske enkelt hænger sammen med landets folkesjæl.

Den pålidelige støtte i kampen mod terrorisme, som Danmark bidrog med i Afghanistan, er fortsat i Irak. Som et af de fire lande, der har været våbenføre i operationen, har Dan-

mark, som så ofte tidligere, udvist en særlig evne til at fylde mere end sin umiddelbare størrelse på den internationale arena.

Som vi har oplevet i det tidligere Jugoslavien, Kosovo og Afghanistan, har Danmark atter engang generøst leveret nødvendig støtte i Irak. I samarbejde med de amerikanske militærenheder i Golfen, har den dan-

ske ubåd Sælen og korvetten Olfert Fischer i døgn-drift udført afgørende informationsindsamling og overvågning og derved potentielt bidraget til at rede tusindvis af uskyldige mennesker. Og typisk for Danmarks humanitære engagement, har det sendt et lægeteam såvel som hårdt tiltrængt logistisk støtte til nødhjælpsorganisationerne.

På trods heraf har nogle røster sat spørgsmålstegn ved betydningen af Danmarks bidrag. Lad mig gøre det helt klart: Enhver form for støtte, stor som lille, fra et hvilket som helt land har været af værdi. De der stiller spørgsmålstegn herved, burde bare spørge befolkningen i Irak.

Som udenrigsminister Colin Powell har sagt: "Befri-

elsen af Irak repræsenterer en stor sejr for friheden. Den har befriet det internationale samfund fra den trussel, som blev udgjort af den katastrofale kombination af et forbryderisk regime, masseødelæggelsesvåben og terrorister. Og den har befriet det irakiske folk fra en grusom undertrykker."

...fortsætter side 4

Olfert Fischer på patrulje i Golfen.

Foto: Olfert Fischer

Reform af gymnasiet

Af Ulla Tørnæs, undervisningsminister

Gymnasiet og HF var ubetinget det 20. århundredes største uddannelsespolitiske succes. Fra midten af 1960'erne og frem eksploderede den andel af en ungdomsårgang, som valgte gymnasiet.

Uanset succesen må den institution i dag – i meget højere grad end tidligere – lægge øre til kritik:

- De unge lærer for lidt.
- Studentereksamen er ikke studieforberedende nok.
- De unge er ikke engagerede nok i undervisningen.
- Der pjækkes for meget, og der mangler disciplin.
- Undervisningen er gammeldags. osv.

Den situation er naturligvis uholdbar, og derfor satte jeg sidste år gang i en proces, som skal munde ud i en gymnasireform. En

reform, som styrker fagligheden, styrker den reelle studiekompetence, opdaterer den almene dannelse, giver naturvidenskaben en mere fremtrædende rolle, og som sidst, men ikke mindst sikrer, at eleverne tager større medansvar for deres egen uddannelse.

Regeringen har siden sin tiltrædelse arbejdet systematisk på at forbedre fagligheden i hele uddannelsessektoren. Nu er tiden så kommet til gymnasiet. Det faglige udbytte af undervisningen skal være bedre, fx gennem et øget engage-

ment i undervisningen, bedre fremmøde, nyt indhold i fagene, tydeligere mål for undervisningen, bedre sammenhæng mellem fagene og nye undervisnings- og arbejdsformer. Med til disse forandringer hører også, at vi må se på ændringer i eksamensformerne, så de bedst muligt svarer til målene med undervisningen.

For det andet skal den enkelte elev opnå et bedre grundlag for at kunne klare sig godt på en videregående uddannelse - på universitetet eller en anden højere

uddannelsesinstitution: Den reelle studiekompetence skal med andre ord være bedre. Derfor er det vigtigt, at man i gymnasiet arbejder meget bevidst med udviklingen "fra elev til studerende".

Det betyder bl.a., at man som led i arbejdet med det faglige stof skal lære at beherske forskellige arbejdsformer, og at der er progression fra 1. g til 3. g med øget vægt på selvstændighed, fx som man møder det i projektarbejde.

...fortsætter side 6

Københavns Amt

Lars Stolshøj
tlf.: 4373 3565
e-mail: stolshoj@post.tele.dk
Homepage:
www.venstre-kbhamt.dk

Formand for amtsrådsgruppen

Bent Larsen
tlf.: 3963 0200
e-mail: benlar@amtsraad.kbhamt.dk

Gentofte

Inés Wandel
tlf.: 3963 5501
e-mail: vinwa@ft.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
tlf.: 3392 3920
e-mail: ava@km.dk

Lyngby

Søren Lund
Tlf. 4580 9822
e-mail: s-lund@post4.tele.dk

Folketingskandidat

Flemming Oppfeldt, MF
Tlf. 4495 6792

Ballerup

Ole Jørgensen
tlf.: 4497 0148
e-mail: oleball@post11.tele.dk

Folketingskandidat

Pia Larsen, MF
tlf.: 4466 4858
e-mail: vpila@ft.dk

Glostrup

Hans-Christian Ellegaard
e-mail: ellegaard@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Statsminister
Anders Fogh Rasmussen, MF
tlf.: 3392 3300
e-mail: stm@stm.dk

Hellerup

Hans-Georg Nielsen
tlf.: 3962 0090
e-mail: ghgnielsen@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
tlf.: 3392 3920
e-mail: ava@km.dk

Gldsaxe

Vibeke Nielsen
tlf.: 4498 1286
e-mail: vibnie@mail.dk

Folketingskandidat

Gitte Lillelund Bech, MF
tlf.: 3337 4544
e-mail: vgilb@ft.dk

Hvidovre

Bent Hansen
tlf.: 3678 8990
e-mail: bnth@ferrosan.dk

Folketingskandidat

Ulla Prip
tlf.: 3649 5539
e-mail: ullaprip@hotmail.com

Amager

Tove Malzer
tlf.: 3253 2486
E-mail: tovemalzer@get2net.dk

Folketingskandidat

Marion Pedersen
tlf.: 3257 3067
e-mail: marion@post1.tele.dk

Rødovre

Kredsformand:
Flemming Jensen,
tlf. 4444 7735,
fkj@nohau.dk

Folketingskandidat:

Kjeld Danneskjold-Samsø
tlf.: 3964 0026
e-mail: kjeld@danneskiold.dk

VU i Storkøbenhavn

Peter Larsen
tlf.: 3969 7999

Venstre kan skaffe boliger og arbejde til mange!

Ville det ikke være en velsignelse, hvis alle kunne bo tæt på deres arbejde, institutioner, uddannelsessteder og indkøbsmuligheder?

Mange af vores 28-38 årige børnefamilier har en dagligdag, der hedder studiegæld for begge forældre og mange udgifter til børnene. Derfor må boligen af økonomiske årsager ofte findes på Syd- eller Vestsjælland eller sågar Lolland-Falster med 3 timers transporttid til følge. En del søger nu også til Skåne.

Disse timer kunne anvendes bedre til familiens pleje med mindre stress og forurening forårsaget af de mange tusinde pendlere, der lever på samme måde.

Løsningen er ganske simpel, ligesom og indebærer mange positive samfundsgevinster.

Hundredtusindvis af kvadratmeter industrilokaler og

andre former for forældet erhvervsmæssig ejendoms- masse står tomme overalt i industrivartererne i Københavns Amts omegnskommuner. Disse bygninger er i dag uhensigtsmæssige, da kravene til erhvervsjendomme går på bygninger, der er tilpasset nutidige arbejdspladser, som er præget af alle former for liberale erhverv, institutions- og uddannelsessektoren. Den gammeldags lavteknologiske industriproduktion flytter til andre verdensdele, hvor timelønnen er billig, og den nye hjemlige industri er baseret på højteknologiske systemer og ydelser. Vi sælger mere og mere viden, da det er tidens råstof.

Lokalplaner skal revideres

Vi bør derfor ændre de gamle og tidssvarende lokalplaner for industriområder og i stedet omforandre

Af Kurt Damsted, fmd. Venstre i Brøndby

disse til blandede bolig- og erhvervsområder, således at nutidens mennesker kan bo tæt på deres job til rimelige priser og derved få deres familieliv til at fungere igen i stedet for at spille tiden i tog, bus og bil. Vi vil ud over lykkeligere børnefamilier også få en langt mindre belastning af vores miljø, trafiksystemer og samfundsøkonomi.

Der vil også skabes mange tusinde nye arbejdspladser ved et sådant nybygnings- og forandringsprogram, da der ud over de tilknyttede bygherrer, arkitekter, ingeniører, landmålere, entreprenører etc., også er en stor materiale- og forsyningsindustri tilknyttet sådanne projekter. Man kan regne med, at der for hver 1 bygningsperson

kommer 3 andre i følge-skab.

De mange nye boliger vil også give nye skatteydere i de områder, der tillader, at sådanne projekter føres ud i livet. Hvilken kommune vil ikke gerne medvirke hertil?

Finansieringen skal foregå i privat regi, allerhelst via pensionskassernes kæmpeformuer, til gavn for alle. Kommunernes opgaver bliver at lave nye tidssvarende lokalplaner, således at projekterne hurtigst muligt kan komme i gang af hensyn til de arbejdssøgende bygningshåndværkere, ventende bygherrer og de bolig-hungrende familier.

Summa summarum får vi familierne gjort lykkeligere, fordi de får mere tid sammen med deres børn,

boliger, de har råd til at bo i, nærhed til både arbejde, institutioner og indkøbsmuligheder. Samtidig får kommunerne tilført nye skatteydere og sat mange arbejdspladser i gang, uden at kommunen selv skal finansiere noget af det.

Hvordan kan man sige, at Danmark er et velfærdssamfund, når ikke alle har en bolig, de har råd til at bo i? Lad os komme i arbejdstøjet i en fart! Det må også glæde en beskæftigelsesminister.

Til alle medlemmer af Venstre i Københavns Amt

Som bekendt, blev Bertel Haarder udnævnt til minister ved regeringsdannelsen i november 2001. Venstre i Københavns Amt skal derfor vælge ny kandidat til valget, der skal finde sted i juni 2004. Derfor indkaldes hermed til:

Opstillingsmøde Tirsdag d. 3. juni 2003 kl. 19:00

Stengård Kirkes Multisal
Gammellosevej 250 i Lyngby
(Indgang til højre for kirken)

Dagsorden

1. Valg af stemmetællere
2. Valg af dirigent
3. Præsentation af kandidater
4. Valg af kandidat
5. Evt.

OBS!! Anmeldelser af kandidater skulle være undertegnede i hænde senest d. 13. maj 2003.

Med venlig hilsen

Lars Stolshøj

PS: Ved Venstres Landsmøde i 2006, skal et nyt/revideret principprogram vedtages.

Derfor starter debatten nu og den skal primært foregå i lokalforeningerne samt i respektive amtsudvalg.

Kontakt din lokale formand og hør hvorledes DU kan præge debatten og dermed resultatet.

Alle er velkommen!!

Venstre i Københavns Amt

Formand: Lars Stolshøj
Vildtbanestien 21, 4. tv.
2635 Ishøj
4373 3565 - privat
4063 1840 - mobil
stolshoj@post.tele.dk
www.venstre-kbhamt.dk

25.04.2003

Europæisk genforening

Den kommende tid vil forhåbentlig ikke kun byde på genforening med EU's nye medlemmer fra øst. Der er også behov for politisk genforening blandt de nuværende medlemslande. Irakspørgsmålet har på en bred front efterladt skår, der skal klinkes.

Frankrigs meget engagerede politiske indsats mod en militær løsning i Irak har ikke været resultatløs. Frankrig nøjedes ikke med at fremføre egne synspunkter i FN's sikkerhedsråd, men arbejdede aktivt for at skabe en alliance mod de amerikansk/britiske interventionsplaner. Og hvem husker ikke topmålet af arrogance, da præsident Chirac som en anden skolemester bebrejdede de nye østeuropæiske ansøgerlande, at de havde forsømt muligheden for at holde deres synspunkter i Irakspørgsmålet for sig selv. Frankrig spillede højt spil – og tabte. Ikke bare mistede man sine økonomiske interesser i Irak, men formåede også, at tilføje sine langt vigtigere forretningsinteresser i USA alvorlig skade. Mens den officielle melodi i Élysée-palæet tilsyneladende er "Non, je ne regrette rien", får tonen forhåbentlig en anden lyd, efterhånden som de alvorlige negative konsekvenser går op for Chirac. Politisk er splittelsen internt i EU åbenlys, der er sat spørgsmålstegn ved forsvarsviljen i NATO og de politiske kræfter i USA, der arbejder for at give FN indflydelse, er blevet svækket. På den verdenspolitiske arena har Frankrig og Tyskland indtaget pladsen som bagsædepassagerer.

Man friste måske til at glæde sig over, at Frankrig nu får løn som fortjent. Der er dog ingen grund til glæde. En dårligere økonomi i Frankrig – og Tyskland – kan meget vel forplante sig til deres samhandelspartnere, herunder Danmark. De to landes økonomier har i forvejen set bedre tider, og en forværring gavner ikke Europa. At skadens omfang kan begrænses, kan man takke de fremsynede europæiske lande for, der utvetydigt lagde afstand til Frankrigs holdninger. De lande, som den amerikanske forsvarsminister, Donald Rumsfeld, under ét kaldte det nye Europa.

Den styrke, der ligger i en fælles europæisk udenrigspolitik, er indlysende. Lige så indlysende er udfordringen i, at opnå enighed om, hvad politikken skal være. En fælles europæisk udenrigspolitik må nødvendigvis indebære, at de store lande indrømmer de mindre lande relativt større indflydelse. Er der politisk vilje til det? I FN krævede Frankrig, at USA skulle underkaste sig sikkerhedsrådet, men valgte samtidig selv, at gå uden om sine Europæiske partnere - Tyskland dog undtaget. Hvis man tror på, at en bindende fælles europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik er mulig, må en naturlig konsekvens for eksempel være, at EU indtræder i FN's sikkerhedsråd i stedet for de enkelte europæiske nationalstater.

Det er tvivlsomt om landene er EU er klar til et tæt forpligtende udenrigspolitisk samarbejde, men det nye Europa har under alle omstændigheder en interesse i politisk genforening med det gamle Europa. Som situationen se ud for øjeblikket, må interessen bestemt være gensidig.

Af Jens Frimand

Oles Klumme

EU's forsvarspolitik - uden om Danmark

Af Ole Andreasen, MEP (V)

Det er sagt ofte, men glemmes alligevel: Målet for EU er at sikre friheden, freden, stabiliteten og sikkerheden i Europa. De økonomiske og politiske traktater er alene midler til at sikre målet.

Siden Maastricht-traktaten trådte i kraft i 1993 har EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) været en del af traktatgrundlaget, og med Amsterdam-traktatens ikrafttræden i 1999 fik EU også en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP).

71% af de europæiske borgere er tilhængere af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (kun 16% er imod), og der er således god folkelig opbakning til Europa-Parlamentets bidrag til EU-Konventets afsluttende behandling af de udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske emner, som har været stillet i bero på grund af krigen i Irak.

Bidraget har form af en betænkning, skrevet af det franske medlem Philippe Morillon, måske bedst kendt som chefen for indsatsstyrken i Bosnien i 1994-1996, og vedtaget med et stort flertal i Parlamentets samling i Strasbourg i april i år.

Europa-Parlamentet har vist store ambitioner med denne vedtagelse. EFSP'en skal i første række koncentrere sig om opgaver i EU's geografiske nærhed, men med henvisning til den 11. september 2001 skal bestræbelserne på at skabe fred og stabilitet udstrækkes også til verden uden for EU's grænser, og Parlamentet finder, at det er nødvendigt at styrke den militære kapacitet, der er til rådighed i EU.

Europa-Parlamentet mener, at der skal bruges flere penge på militæret, at ressourcerne skal fordeles bedre, samt at der skal etableres en egentlig europæisk sikkerheds- og forsvarskultur i EU. Parlamentet foreslår bl.a., at EU fra 2004 råder over en militær styrke på 5000 mand, der holdes i permanent alarmberedskab for at udføre humanitære aktioner og operationer, at der etableres et militær akademi, fælles politi og kystbevogtning sideløbende med de eksisterende, fælles EU-budget for militære EU-aktioner, samt, meget ambitiøst, at EU tildeles et sæde i FN's sikkerhedsråd.

Der er megen nytænkning i betænkningen, men Europa-Parlamentet er ikke af den grund ved at nedlægge NATO og lægge afstand til USA. Tværtimod finder man, at EU og NATO styrker hinanden gensidigt, og man slår til lyd for et snævert samarbejde mellem de to organisationer; ligesom man mener, at NATO, når det gælder kollektivt forsvar, forbliver det uundværlige bånd, der knytter USA til Europas sikkerhedsinteresser; og Parlamentet tillægger det stor betydning, at der opretholdes gode transatlantiske forbindelser. Men Parlamentet er også overbevist om, at Den Atlantiske Alliance på lang sigt kun vil blive opretholdt, hvis der indføres en egentlig europæisk forsvarsidentitet.

Forudsætningen for at opbygge en fælles forsvars- og sikkerhedspolitik er, at der fastlægges en fælles europæisk udenrigspolitik. Derfor ønsker Europa-Parlamentet at samle de funktioner, der i dag udøves af den

højtstående repræsentant Javier Solana, og kommissæren med ansvar for de eksterne forbindelser, Chris Patten, i form af en "europæisk udenrigsrepræsentant", som skal være medlem af Kommissionen. Det er det, andre kalder en "europæisk udenrigsminister" og bag ligger ønsket om, at EU's institutioner så vidt muligt kan tale med én stemme.

Europæisk forsvarsunion

En række lande, heriblandt Tyskland og Frankrig, har forslået dannelsen af en "europæisk forsvarsunion". Det er en kontroversiel idé, som nogle mener kan gå ud over NATO's integritet og eksistensberettigelse på længere sigt. Europa-Parlamentet "udtrykker interesse" for idéen, men udtaler samtidig, at krisestyringsoperationer skal kunne gennemføres på grundlag af en vis fleksibilitet, bl.a. ved anvendelse af "konstruktiv stemmeafholdelse", hvilket vil gøre det lettere for EU at træffe afgørelser og handle. Det betyder populært sagt, at et land kan afholde sig fra at

deltage i en given aktion, uden at det forhindrer de øvrige at aktionere.

Dette sidste er noget, vi kender til her til lands. Takket være vore undtagelser. Og i den forbindelse kan man med rimelighed stille spørgsmålet: Hvad er egentlig Danmarks rolle i EU's fremtidige forsvars- og sikkerhedspolitik?

Som landet ligger nu, er den beklageligt lille. Så længe undtagelsen består, kan Danmark slet ikke deltage i disse politikker, og stik mod danske idealer kan vi f.eks. ikke medvirke ved planlægningen eller udførelsen af forsvarsmæssige EU-aktioner, der kan bringe humanitære katastrofer til ophør.

Konsekvenserne af den danske undtagelse rammer mennesker, der har brug for vores hjælp. Inden for de senere år har Danmark sagt nej til at deltage i sådanne aktioner i ni tilfælde, senest i Makedonien, hvor danske soldater fra udgangen af marts måned ikke længere kan deltage i den fredsbevarende aktion fordi EU har overtaget NATO's opgaver i landet. Vi betaler en høj pris for vore undtagelser.

...fortsat fra forsiden
Danmark gør fyldest
Af Stuart Bernstein

Det som USA, Danmark og andre koalitions partnere har udrettet for det irakiske folk, for regionen og for verden er virkelig bemærkelsesværdigt. For otte uger siden levede det irakiske folk i frygt og desperation. Den frihed, som vi i det meste af den vestlige verden tager for givet, var kun en fjern drøm. Dødspatruller huserede i Bagdads gader. Uskyldige civile blev henrettet eller tortureret i fængsler. Dette var et regime, der nægtede sit folk fødevarer og medicin for i stedet at kunne fremstille

nye og mere ødelæggende våben.

I dag er regimet lykkeligvis ikke længere ved magten. Fængslerne er tomme, henrettelserne er stoppet og nogle hospitaler er endda blevet sat i stand. Det vigtigste er imidlertid, at mens de irakiske ledere, der stadig er på fri fod, desperat leder efter et skjulested, så kommer Iraks befolkning ud i lyset. Forandringen er utrolig, og det, der gjorde det muligt, er det samme, der gjorde det muligt for befolkningen i USA og Danmark at leve i fred og frihed de sidste 50 år – mod, beslutsomhed og engagement hos mænd og kvinder i allierede uniformer.

Danmark kan, sammen med mange andre, med rette være stolt over, hvad der er opnået, men desværre er arbejdet langt fra overstået.

Den amerikanske deltagelse i nødhjælp og genopbygning af Irak vil fortsat være stor. Alene i løbet af dette år, vil USAID levere 590.000 tons fødevarer til en værdi af 435 millioner dollar til Iraks befolkning. Oven i denne fødevarerhjælp bruger USAID 246 millioner dollar på humanitær hjælp til Irak og yderligere 16,3 millioner dollars på akutte nødforsyninger. Men USA kan ikke gennemføre opgaven uden støtten fra beslutsomme allierede. I den forbindelse

har Danmark allerede vist verden sit standpunkt ved at øremærke 50 millioner til opbygningen af Irak, og ved at sige ja til at sende en styrke på 380 danske soldater, sygeplejere og andet personel til stabiliseringsstyrken.

Efterhånden som situationen i Irak udvikler sig, kan vor fælles rolle blive yderligere styrket. Men uanset hvilke behov fremtiden byder for os, så ved jeg, at ved at samarbejde, vil USA og Danmark hjælpe det befriede irakiske folk til at opleve en bedre fremtid.

Allierede landstyrker står sammen

En ny verden

Af Kasper Elbjørn

FN var foruroligende tæt på at udvikle sig til en moderne udgave af Folkeforbundet, der i 1930'erne degenererede til en diskussionsklub, ude af stand til at bremse de fascistiske diktatorer. Årsagen til FN's fallit var først og fremmest Frankrig, Tyskland og Ruslands modstand mod en resolution, der kunne bremse vor tids måske værste diktator.

Dertil kommer, at selv om FN uden tvivl og med god grund er den organisation, der nyder størst tillid i dag, så består FN samtidig af alle verdens lande - også lande, der ikke ser en fordel i, at Irak omdannes til et demokrati, der respekterer menneskerettigheder og tillader politisk og økonomisk frihed.

Mange lande indenfor FN ønsker ikke, at en positiv udvikling af Irak spredt sig som ringe i vandet i resten til Mellemøsten. Derfor skal FN nok være involveret, hvilket Præsident Bush da også lovede i Irland den 8. april, men styringen skal komme andetsteds fra. Hvis Tyskland, Frankrig og Rusland ikke havde så travlt med at positionere sig, ville de muligvis også se problematikken i alene at lade FN styre genopbygningen.

Kissinger's G8

Hvis man absolut skal pege på et internationalt forum, der med ligeså meget legitimitet kunne styre genopbygningen, bør man derimod pege på G8.

Ideen til G7 (der i 1990'erne blev til G8 efter russisk medlemskab) kom fra Præsident Ford's udenrigsminister Henry Kissinger, som ønskede et samarbejdsforum, der udgjordes af store industrialiserede lande med fælles værdisæt, og hvis ledere var demokratisk valgt. Oprettelsen af G7 reflekterede bl.a. FN's afmagt overfor de forskellige internationale udfordringer, som verden oplevede i 1970'erne, da den Kolde Krig var mest kold.

G8 er i dag en samarbejdsorganisation, der med stor legitimitet kunne have ledet genopbygning af Irak. Det kunne samtidig have været begyndelsen på en ny og større rolle for G8 i en verden, der endnu engang står overfor nye udfordringer, som ikke nødvendigvis imødekommes bedst af FN.

Store lande har spillet sig af banen

Det er en skam, at så mange står fast på kravet om, at FN skal lede genopbygningen af Irak. Det hindrer en sikker fremtid for det i forvejen prøvede irakiske folk. Endnu engang må vi derfor sætte vores lid til de allierede ledere. De vil ikke pege på G8, men derimod udelukkende på alle de lande, der hjalp med at befri Irak herunder Danmark, som i skrivende stund ser ud til at få en stor rolle i Irak på trods af, at vi i sidste øjeblik ikke havde mod nok til at sende en større styrke til Irak efter krigen.

Omvendt så har store lande som Frankrig, Tysk-

land og Rusland endnu engang spillet sig af banen i deres iver efter at få indflydelse i forhold til USA.

Et terrorregime er styrtet

Præsident Abraham Lincoln, efter hvem hangarskibet, som Bush talte fra den 2. maj, er opkaldt, sagde engang: "The probability that we may fail in the

struggle, ought not to deter us from the support of a cause we believe to be just".

Vi kan i dag være glade for, at endnu et terrorregime er styrtet i grus. Det er så sandt en sejr for kampen mod terror i alle dets afskygninger.

I Danmark kan vi være stolte over, at vi trods alt støttede USA i kampen for

at vælte et terrorregime og befri et folk. Ikke desto mindre er det ikke gode nyheder, at flere af de store industrialiserede lande i dag står så splittet, at Frankrig, Tyskland og Rusland ingen roller får i genopbygningen af Irak og i den fortsatte kamp mod terror.

I en storstilet TV-transmitteret tale erklærede præsident Bush natten til den 2. maj 2003 krigshandlingerne i Irak for afsluttet. Kampen om Irak var en sejr i krigen mod terror, der begyndte 11. september 2001, og som stadig foregår, sagde Bush fra dækket af hangarskibet USS Abraham Lincoln omgivet af sine soldater.

Det var gode nyheder for Irak og den ny verden, der opstod efter den 11. september 2001. Men allerede inden krigshandlingernes blev afsluttet, var det igen blevet tid til det diplomatiske spil - nogen vil måske kalde det den diplomatiske krig.

FN - moderne udgave af Folkeforbundet

Især de kræfter, der oprindeligt havde været imod en befrielse af Irak spillede hurtigt ud med et ønske om, at FN igen skulle på banen. FN skulle lede genopbygningen af Irak på trods af, at FN blot få uger før de allierede gik ind i Irak, havde spillet fuldstændig fallit.

Vær med til at fejre 4. juli i Rebild Bakker

I anledning af USA's uafhængighedsdag den 4. juli arrangeres fælles transport til Rebild Bakker (ca. 20 km. syd for Aalborg).

Festlighederne finder sted i det dejlige naturområde mellem Rold Skov og Lindenberg Å sammen med tusinde andre, såvel emigranter og deres efterkommere som danske borgere.

Festen er et udtryk for taknemmelighed overfor det statsamfund, som modtog over 300.000 danske immigranter, og traditionen fastholdes for at styrke venskabsbåndene mellem USA og Danmark. "Stars and Stripes" og "Dannebrog" vajer side om side i det naturlige amfiteater i Rebild Bakker. Musik, underholdning, fællessang samt taler af prominente amerikanere og danskere er udtryk for de bånd, som knytter USA og Danmark sammen.

Blandt tidligere hovedtalere hører medlemmer af den danske kongefamilie samt forhenværende amerikanske præsidenter, George Bush, Ronald Reagan og Richard Nixon.

Interesserede kan henvende sig til nedenstående for yderligere oplysninger om arrangementet og dette års program i Rebild Bakker.

Bussen kører fra København fredag den 4. juli kl. 06.00. Vi er tilbage i København igen ca. kl. 21.30.

Pris pr. person 200 kr. Deltagelse i den traditionelle teltfrokost koster yderligere 200 kr.

Tilmeding til Rune Kjeldsen, e-mail: vrukj@ft.dk eller på tlf.: 3337 5487, med oplysning om navn, adresse og tlf. nr. Konto nr. 5905 408579.

GRUNDLOVSDAG

Grundlovsmøde

på
"Bjerget" i Kystagerparken kl. 12.30

ved Åmarkens S-togs station,
Nordre Kystagervej i Hvidovre
med medbragt frokost og kaffe i det grønne.

Ellen Trane Nørby

Taler: Ellen Trane Nørby.

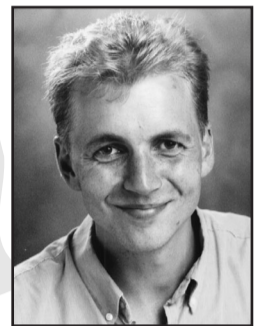
Kom og få en hyggelig dag sammen
med andre glade Venstrefolk.
Arrangementer er gratis.

Grundlovsmøde

på
Landbohøjskolen kl. 14.00

Svend Erik Hovmand

Søren Pind

Talere:

Skatteminister, Svend Erik Hovmand, (V)

Den kommende EP-kandidat for
Venstre på Frederiksberg

Martin Geertsen (V)

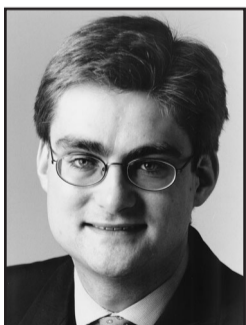
Kultur- og fritidsborgmester Københavns Kommune

Sted: Landbohøjskolen, hovedindgangen

Ballerupkredsen afholder

Grundlovsmøde

på
Edelgave kl. 14.00 – 16.00

Søren Pind

Jesper Bach

Ellen Trane Nørby

Talere:

Borgmester/København: Søren Pind.

Borgmester/Værløse: Jesper Bach

VU's kandidat til Eu parlamentet: Ellen Trane Nørby

Underholdning fra plænen

VU sælger øl – vand – kaffe – brød

Entre: kr. 30

Parken vil være åben fra kl. 13.00

Kørselsvejledning: Fra Ballerup køres mod Smørum. Efter Smørumovre fortsættes mod
Nybølle ad Edelgavevej. Efter ca. 1,5 km ligger Edelgave på højre hånd.

Grundlovsmøde på Carlsminde kl. 15.30

Venstres hovedsæde, Søllerødvej 30, Søllerød.

Lars Løkke Rasmussen

Flemming Oppfeldt

Talere:

Indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen
Kredsens folketingsmedlem, Flemming Oppfeldt.

Ved arrangementet er underholdning af
"Teatermejeriet" samt en lettere anretning.

...fortsat fra side 1
Reform af gymnasiet
Af Ulla Tørnæs

For det tredje vil regeringen styrke gymnasiet som almindende uddannelse. Det skal bl.a. ske gennem nyt indhold i fagene, gennem øget samspil mellem fagene og ved øget vægt på undervisningens naturvidenskabelige dimensioner.

Vi må væk fra, at almindelsen udelukkende forbindes med klassisk-humanistisk dannelse. Naturvidenskab og samfundsvidenskab skal indgå med vægt i en tidssvarende dannelsestænkning. For at styrke den samfundsvidenskabelige del foreslår regeringen, at samfundsfag bliver obligatorisk fag for alle.

Som et fjerde mål kan jeg nævne styrkelse af naturvidenskab. Regeringen foreslår derfor, at alle som minimum blandt de matematisk-naturvidenskabelige fag skal have matematik, fysik, kemi og biologi på

C-niveau. Hertil kommer, at de, som i særlig grad vil sætte på naturvidenskab, får bedre vilkår for at vælge fag, som kan støtte hinanden, samtidig med, at naturvidenskab kan ses i et andet fagligt perspektiv.

Som et femte punkt i regeringens udspil til gymnasireform vil jeg nævne ønsket om bedre samspil og sammenhæng mellem fagene. En bedre faglig forståelse, en bedre forståelse af sammenhænge mellem fagenes stofområder og en bedre forståelse af perspektiver og helheder er samtidig et vigtigt element i almindelsen.

Derfor foreslår jeg, at der afsættes timer til noget, jeg kalder Almen studieforberedelse, hvilket vil sige, at der gøres plads i skemaet til samarbejde mellem fagene om nogle fælles faglige mål. Frem for at danne nye fag ved at lægge eksisterende fag sammen tror jeg mere på at fastholde og præcisere kernen i de kendte fag og så i stedet skabe plads til samarbejde mellem fagene.

To parallelle veje

Til at nå disse mål har regeringen valgt at gå to veje. Den ene vej er gennem uddannelsernes struktur og indhold, herunder ændringer i fagene og deres placering, som jeg har været inde på.

Den anden vej går gennem undervisningen og hverdagen på den enkelte skole, fx nye undervisnings- og arbejdsformer. Herunder bl.a. det emne, som i perioder har fyldt mest i debatten: Elevernes indsats og disciplin.

Struktur og indhold

For så vidt angår gymnasiets struktur og indhold, vil jeg fremhæve, at regeringen foreslår, at vi fjerner opdelingen på matematisk og sproglig linje. Opdelingen mellem på den ene side det sproglig-humanistiske og på den anden side det matematisk-naturvidenskabelige har udspillet sin rolle. Alle har brug for såvel matematik og naturvidenskab som sprog og humanistiske fag.

Desuden foreslår jeg, at gymnasiet opdeles i to dele: Et grundforløb på 1/2 år og et studieretningsforløb på 2 1/2 år. Grundforløbet skal være fælles for alle og indeholde centrale fællesfag, som alle skal have (dansk, engelsk, matematik, 2. fremmedsprog og idræt samt faglige forløb inden for naturvidenskab, samfundsvidenskab og det humanistiske område). Formålet med grundforløbet er, at de nye elever hurtigt får indsigt i fagene og i gymnasiets arbejdsformer og dermed opnår et reelt og godt grundlag for valg af studieretning.

Ved afslutningen af grundforløbet vælger hver elev en studieretning (dvs. en fagpakke), som skal bestå af 2-3 fag. Desuden skal der vælges enkelte frie valgfag. Man kan sige, at vi bevæger os væk fra, at den enkelte elev kan vælge fag "i øst og vest" – at man næsten frit vælger fra en buffet – til i stedet at vælge mellem forskellige menuer med 2-3 retter i hver. Det er dog planen, at der også skal

være plads til et vist frit valg af fag, et valg, som også kan omfatte fag fra hhx eller htx.

Det er planen, at der dannes nye klasser efter 1/2 år, så eleverne fordeles på klasser efter valg af studieretning. Dvs. at undervisningen i fællesfagene (dansk, historie osv.) og studieretningsfagene foregår på samme hold. En sådan holddannelse vil for alvor kunne skabe sammenhæng mellem fagene og give helt nye og spændende udfordringer for både elever og lærere.

Elevernes indsats og disciplin

Den anden vej er lidt mere vanskelig at håndtere fra politisk side. Det handler nemlig mere om kultur og normer i gymnasiet, om undervisnings- og arbejdsformer og om den enkelte elevs ansvarlighed i forhold til undervisningen og egen uddannelse.

På dette punkt kan forandringerne fremmes af ændringer i reglerne, men de reelle ændringer må ske på de enkelte skoler.

Det handler bl.a. om at sikre, at eleverne fra første dag er klar til at påtage sig et medansvar for deres egen uddannelse, og at de gennem hele uddannelsesforløbet fastholdes på dette medansvar.

Derfor har regeringen valgt at foreslå, at den nuværende fraværsgrense fjernes og erstattes af en 100 procents deltagelsespligt. Rektorerne skal med kort varsel tage kontakt til elever, som forsømmer undervisningen, og alle gymnasier skal udarbejde klare retningslinjer for mødepligt og lovligt fravær. Det handler om at sikre, at alle gymnasieelever fra dag 1 påtager sig et medansvar for deres egen uddannelse.

Med disse forslag er det regeringens mål at placere gymnasieuddannelsen som den fagligt kvalificerende, almindende og studieforberedende uddannelse, der sikrer de unge et godt udgangspunkt, når de fortsætter på de videregående uddannelser.

Fremtidens gymnasium skal præges af stærk faglighed

Af Gitte Lillelund Bech, MF(V), Uddannelsespolitisk ordfører

Som det nok er alle bekendt, har vi – med baggrund i Regeringens redegørelse om de gymnasiale uddannelser fra januar 2003 – påbegyndt forhandlinger med alle Folketingets partier om en reform af fremtidens gymnasium, hhx, htx og HF.

For Venstre er det væsentligt, at den kommende gymnasireform sikrer en stærk faglighed, så vi får 4 ligeværdige gymnasiale uddannelser med et højere fagligt niveau end det nuværende.

Da det er det almene

gymnasium, der fylder mest blandt de gymnasiale ungdomsuddannelser, er det naturligt, at reformen af dette ofte sættes i fokus. I Venstre har vi prioriteret ønsket om at lave eet gymnasium – ikke set siden 1871 – hvilket medfører, at der skal sorteres i rækken af obligatoriske fag. Ved ophævelse af liniedelingen i det almene gymnasium påbegyndes fremtidens gymnasium med 1/2 års grundforløb, hvor alle elever har en lang række obligatoriske fag, der i højere grad end i dag spiller sammen, blandt andet gennem "Almen studieforberedelse" der ikke er et fag, men en time-ramme, hvor de obligatoriske fag er forpligtede til at spille sammen.

Ved juletid vælger eleverne en studieretning/fag-

pakke samt nogle frie valgfag, og klasserne redannes, således at elever med samme studieretning/fagpakke de resterende 2 1/2 år har både obligatoriske og studieretningsfag sammen. Dermed forventer vi, at vi i langt højere grad kan hæve niveauet og kvaliteten i undervisningen.

Studieretningerne/fagpakkerne er tænkt som en styrkelse af eksempelvis de naturvidenskabelige fag, idet en studieretning/fagpakke naturligt ville indeholde fag som fysik, kemi og matematik på højt niveau. Da de samme elever vil have samme fag på højt niveau, kan samspillet og fagligheden mellem fagene styrkes i modsætning til i dag, hvor der kan være vidt forskellige fagkombinationer for de enkelte elever med mang-

lende mulighed for fagligt samspil. Tilsvarende gør sig gældende med andre studieretninger, eksempelvis rent humanistiske studieretninger/fagpakker, og blandede studieretninger/fagpakker med både naturvidenskab, samfundsvidenskab og humaniora.

Regeringens forslag til en ny gymnasireform har fået utallige gymnasielærere m.fl. ud af hullerne og ind i aviserne – specielt i forbindelse med "fagenes fest", som forhandlingerne om fagsammensætningen i fremtidens gymnasium så flot er kommet til at hedde. Blandt rækken af obligatoriske fag ønsker vi, at geografi og latin udgår som obligatoriske fag, idet en del af de problemstillinger, som fagene omhandler, kan behandles inden for ram-

men af "Almen studieforberedelse", der netop sigter på at samtænke naturvidenskabelige, samfundsvidenskabelige og humanistiske problemstillinger gennem en række temaer og projekter. Geografi og latin som selvstændige fag forsvinder derudover ikke ud af fremtidens gymnasium, men vil fremover eksempelvis kunne indgå i studieretninger/fagpakker på lige fod med øvrige studieretningsfag eller kan vælges som et frit valgfag.

Udover en reform af liniedelingen og fagene – for vi påtænker også at modernisere indholdet af fagene i fremtidens gymnasium – ønsker vi at reformere gymnasiets arbejdsform, hvor de stadigt stigende krav om faglighed kombineres med en udvikling fra elev til

studerende. Det studieforberedende aspekt skal således også i fokus i fremtidens gymnasium. Det er dog væsentligt at slå fast, at et gymnasium i bedste (eller værste) 68'er-stil med fokus på arbejdsform og "fri leg" fremfor indhold ikke kan komme på tale.

Samlet set har jeg en forventning om, at fremtidens gymnasium vil være præget af en stærk faglighed, der bidrager til samspil og tværfaglighed, og hvor vores studenter med den hvide hue på hovedet efter 3. g vil være i stand til at møde de store krav, som fremtidens videregående uddannelser vil stille til de studerende. Alt i alt et gymnasium, der kunne få mig til at ønske mig at være 16 år igen.

Uholdbar finanspolitik trods stigende velstand

Af de økonomiske vismænd, professor Torben M. Andersen, Aarhus Universitet, lektor Jørgen Birk Mortensen, Københavns Universitet og professor Søren Bo Nielsen, Handelshøjskolen i København

Er finanspolitikken holdbar? Vil det være muligt med det eksisterende skatteniveau at klare den stigende forsørgerbyrde? Og hvis ikke, hvem skal så bære omkostningerne ved stramninger af finanspolitikken? Og hvorfor klarer den økonomiske vækst ikke automatisk problemerne?

Forsørgerbyrden stiger, da der vil blive flere ældre i forhold til resten af befolkningen. Endvidere vil indvandrere og deres efterkommere udgøre en større andel af de 18-64-årige i fremtiden, og disse grupper har en lavere erhvervsfrekvens end de øvrige danskere. Begge forhold vil betyde, at antallet af personer i arbejdsstyrken (forsørgerne) falder i forhold til antallet uden for arbejdsstyrken (dem, der skal forsørges). Den stigende forsørgerbyrde indebærer en forringelse af de offentlige budgetter. Relativt færre i arbejdsstyrken mindsker indtægterne, og flere, der skal forsørges, øger udgifterne.

De senere års økonomiske politik har på den baggrund i høj grad haft fokus på de langsigtede udfordringer, der følger af den ændrede befolkningssammensætning. Solide offentlige overskud og reduktion af den offentlige gæld er og har været målet, for at vi kan finansiere fremtidens større forsørgerbyrde. Endvidere er der lagt op til en stram udgiftsstyring og en forøgelse af arbejdsstyrken. Den langsigtede fokus i finanspolitikken må siges at være velbegrundet, både for at vi, der lever i dag, kan have tillid til, at den fremtidige finanspolitik ikke pludselig ændres radikalt, og af hensyn til balancen mellem nulevende og kommende generationer.

I en vismandsrapport har vi lavet en fremskrivning af den danske økonomi for at belyse denne problemstilling mere detaljeret. Beregningerne er foretaget

ved hjælp af modellen DREAM (Danish Rational Economic Agent Model).

Den ændrede befolkningssammensætning vil ifølge vores beregninger betyde, at Danmarks bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger frem mod 2040 vil være 9 pct. mindre end uden denne ændring. Men samtidig vil forventelige teknologiske fremskridt være en kraftig kilde til øget velstand. I Danmark er BNP pr. indbygger således vokset med i gennemsnit ca. 2 pct. om året i faste priser siden 1870. Denne udvikling må formodes at fortsætte i hvert fald i en overskuelig tidsperiode fremover og bevirker i sig selv, at vores levestandard vil stige også i fremtiden. Bidraget fra den teknologiske udvikling vil uden tvivl være betydeligt stærkere end den negative virkning af den demografiske udvikling. Vokser arbejdsproduktiviteten som følge af teknologiske fremskridt således med eksempelvis 1,5 pct. om året, vil dette i sig selv medføre en vækst i BNP pr. indbygger på 81 pct. i de kommende 40 år - altså 9 gange større end faldet som følge af befolkningsudviklingen.

En produktivitetsvækst på 1,5 pct. om året er ikke noget specielt optimistisk og demonstrerer, at de demografiske forskydninger ikke er nogen trussel mod vores nuværende levestandard. Tværtimod kan vi også i de næste årtier med overordentlig stor sandsynlighed se frem til en stadig højere materiel levestandard for den gennemsnitlige dansker. Men væksten i levestandarden må som følge af den ændrede befolkningssammensætning forventes at blive lidt langsommere fremover, end vi har oplevet det i de foregående årtier.

Vækst løser ikke alt

Selvom forsørgerbyrden ikke er en trussel mod vores velstand i absolut forstand, er det vigtigt at understrege, at økonomisk vækst ikke kan løse de centrale

problemer med forsørgerbyrden. Det skyldes, at udgifterne til hver enkelt person uden for arbejdsstyrken må formodes at stige i takt med velstanden. Overførselsindkomster som folkepension, efterløn osv. følger for hver enkelt modtager omtrent udviklingen i lønnen, idet dog udgifterne til indkomstafhængige pensionstillæg m.v. må formodes at falde i takt med, at fremtidens pensionister bliver mere velhavende. Og udgifterne til det offentlige forbrug (f.eks. hospitaler og ældrepleje) består også hovedsageligt af lønudgifter til de ansatte. Da timelønnen i det lange løb stiger i takt med de teknologiske fremskridt (produktiviteten), vil udgiften til eksempelvis en hjemmehjælper også stige væsentligt fremover. Også udgifterne til offentligt varekøb (skolebøger, hospitalsudstyr, papirforbrug osv.) må formodes at vokse mindst lige så hurtigt som BNP, hvis varebruget pr. bruger af de offentlige ydelser følger vareforbruget i det øvrige samfund.

Sammenhængen mellem offentlige udgifter og økonomisk vækst betyder, at øget økonomisk vækst ikke løser problemerne med forsørgerbyrden. Eksempelvis vil ekstraordinære produktivitetstigninger som følge af flere investeringer i forskning og udvikling nok forøge vores samlede materielle velstand, men de vil ikke afhjælpe forsørgerbyrden. Skatteindtægterne vil ganske vist stige i takt med større BNP, men det samme vil de offentlige udgifter. Grundlæggende bliver de offentlige finanser dermed ikke bedre stillet. Forsørgerbyrden er et fordelingsproblem, der ikke løses ved vækst, men kræver en prioritering af økonomiske muligheder mellem generationer.

Den stigende forsørgerbyrde belaster, som nævnt, de offentlige finanser; problemets omfang kan vurderes ved graden af den finanspolitiske holdbarhed. At finanspolitikken ikke er

"Forsørgerbyrden er et fordelingsproblem, der ikke kan løses ved vækst" lyder vismændenes budskab til Folketingets politikere.

holdbar betyder, at skatterne på længere sigt vil være utilstrækkelige til at dække de løbende udgifter; der vil være stadige budgetunderskud, og den offentlige gæld vil vokse. Det er en sådan udvikling, det gælder om at undgå.

Er råderummet stort nok?

Vores beregninger peger på, at den nuværende danske finanspolitik ikke er helt holdbar. Skal man sikre fuld holdbarhed ved at justere skattesatserne, vil det eksempelvis kræve en permanent stigning i bundskatten på knap 2 1/2 pct.point. En række af forudsætningerne bag vores fremskrivning kan selvfølgelig diskuteres. Fremskrivningen bygger bl.a. på forudsætninger om en stram offentlig udgiftsstyring, en stigning i arbejdsstyrken og fastholdt arbejdstid. Hver af disse forudsætninger kan vise sig vanskelig at opnå. Regeringen når med lidt andre forudsætninger om bl.a. væksten i det offentlige forbrug frem til 2010 og om ledigheden frem til, at der er et ganske lille finanspolitisk råderum, hvis kravene til arbejdsstyrken, arbejdstiden og den offentlige udgifts-

styring overholdes. Det er klart, at der er stor usikkerhed i sådanne beregninger - både om beregningsmetoden og om de underliggende antagelser. Vores beregninger viser imidlertid, at der trods overskud på de offentlige finanser i disse år snarere er behov for finanspolitiske stramninger end plads til for finanspolitiske lettelser.

Holdbarhedsproblemet forværres af regeringens skattestop. Den måde, skattestoppet udmøntes på, betyder nemlig, at provenuet fra ejendomsværdiskatten og fra en række punktafgifter hvert år bliver udhulet. Det skyldes, at disse skatter beregnes som et fast kronebeløb, som ifølge skattestoppet ikke bliver justeret i takt med inflationen. Andre skatteindtægter skal derfor hæves tilsvarende, med mindre der gennemføres offentlige besparelser. Ifølge Finansministeriets beregninger svarer skattestoppet alene i perioden 2002 til 2010 til en årlig udgift på omkring 0,6 pct. af BNP i al fremtid. Uden denne udhuling skulle bundskatten kun hæves med godt 1 pct.point i stedet for de knap 2 1/2 pct.point for at skabe en holdbar finanspo-

litik. Godt og vel halvdelen af det beregnede holdbarhedsproblem skyldes altså skattestoppet.

Beregningerne viser, at der er behov for en finanspolitisk stramning for at skabe en langsigtet holdbarhed i de offentlige finanser. Der er imidlertid mange forskellige måder at gøre dette på. At hæve bundskatten er blot en af mulighederne. Man kan i stedet ændre på andre skattesatser for at skaffe et tilstrækkeligt provenu, eller man kan skære i de offentlige udgifter. En afskaffelse af skattestoppet kombineret med enten en forhøjelse af ejendomsværdiskatten eller en forøgelse af afkastskatten for pensionsskasserne kan således også skabe holdbarhed, og en forøgelse af disse to skatter vil samtidig trække i retning af et mere sammenhængende skattesystem med en mere ensartet kapitalindkomstbeskatning. Alternativt kan en permanent besparelse på det offentlige forbrug på 1 pct. af BNP fjerne holdbarhedsproblemet.

Teksten indgår i kronik i Jyllands-Posten den 5.2.2003.

Idédebat: Hvad skal fremtiden med Venstre?

Fremtiden til debat

Af Rikke Hvilshøj, MF(V), gruppenæstformand, debatarrangør

Et nyt principprogram forudsætter en grundig debat. En idédebat, som kan hjælpe til med at føre partiet ind i fremtidige problemstillinger omkring velfærd og samfund. Den skal til stadighed fortsætte og udvikle sig, og jeg glæder mig til at deltage aktivt. Derfor har jeg meldt mig som debatarrangør.

Idédebatten er vigtig, hvis Venstre skal fastholde sin position som landets største parti, og må derfor ikke glemmes eller nedprioriteres. Særlig vigtig er den,

når vi sidder i regering. Som regeringsparti bliver kræfterne brugt på at lave politik, der kan gennemføres nu og her. Det er vigtigt at vise resultater overfor vælgerne, og det kræver politiske kompromiser. Men hvis vi fortsat skal have den succes vi oplever nu, så er det afgørende, at vi har en langsigtet strategi med egne visioner og mål. Idédebatten skal sørge for, at Venstre også i fremtiden står som et stærkt parti med et solidt og aktivt bagland, og den skal medvirke og inspirere til fornyelse og fremgang.

Hvor vil vi så hen i fremtiden med vores parti og vores politik? Jeg tror, at de etiske spørgsmål vil komme til at fylde meget. F.eks. vil spørgsmålene om grænserne for genteknologiens anvendelse få flere og flere berøringsflader i vores fødevarerpolitik, sundhedspolitik og erhvervs-

politik. Hvad vil vi acceptere i fremtiden, og kan vi have en lovgivning på området det er væsens forskellig fra resten af verden? Kan vi f.eks. acceptere, at vi importere medicin udviklet gennem metoder, der ikke er lovligt i Danmark? Eller hvad med noget så konkret som overvågningen i samfundet? Der kommer flere og flere kameraer til og teknologien kan i detaljen følge vores færden. Hvor går grænsen for os liberale i forhold til overvågning? Der er mange emner at tage fat på, og jeg står til rådighed for de i organisationen, der ønsker at bidrage til debatten. Selv er jeg med som debatarrangør, fordi jeg gerne vil være med til at sikre, at Venstre også har noget at byde på i fremtiden. Nogle partier glemmer at udvikle deres politik. Det gør vi ikke i Venstre. Jeg glæder mig utroligt meget til debatten.

Hvad skal debatten med Venstre?

Af Gitte Lillelund Bech, MF (V), debatarrangør

1995. Og jeg var fast besluttet på, at tiden var kommet til at afskaffe værnepligten for mænd, og i stedet indføre værnepligten for mænd og kvinder – selvom dette blev nedstemt ved vedtagelse af principprogrammet på Venstres landsmøde.

Skal vi opretholde værnepligten, kun for mænd, eller strider det ikke mod vores frihedssyn? Hvorfor accepterer vi en så stor offentlig sektor, der fratager initiativet fra det enkelte menneske? Disse – og mange andre spørgsmål – debatterede jeg til hudløs- hedsidst vi havde idédebat i Venstre op til vedtagelse af det nuværende principprogram i

Nu er tiden kommet til at diskutere fremtidens liberale politik og profil, og da der stadig udestår en række dilemmaer, har jeg med glæde lovet Landsorganisationen at deltage som debatarrangør ved en række debatarrangementer på baggrund af debatavisen "Hvad skal fremtiden med Venstre?". Med baggrund i 9 temaer er der basis for at sætte turbo på debatten, og

som debatarrangør ser jeg store muligheder for at tænke anderledes – også når det gælder debatformerne. For hvorfor ikke bruge "Den varme stol", fremtidsværkstedet eller Open Space fremfor det traditionelle debatmøde, når dagsordenen for Venstres fremtidige politisk skal sættes?

Personligt interesserer jeg mig mest for emner, der vedrører individet og samfundet, Den offentlige sektor og selvfølgelig Uddannelse, forskning og udvikling – og skulle værnepligten dukke op, tager jeg gerne livtag med denne en gang. Så min opfordring til alle venstrefolk skal blot være: kast jer ind i debatten – mangler I hjælp eller inspiration, så ring

Det danske sundhedsvæsen

Mød Hans Andersen (V), MF, medlem af Folketingets Sundhedsudvalg

Mandag den 1. september 2003 kl. 19.30 præcis

Venstre i København afholder "mandagsmøde" i Venstres gruppeværelse (vær.2-090) på Christiansborg).

Hans Andersen giver et oplæg om "Det danske sundhedsvæsen. Realiteter, prioriteringer, ressourcer, kvalitet, visioner, strategi, politik". Efterfølgende debat til kl. 21.30.

Tilmelding snarest og inden onsdag den 27. august kl. 10.00 via e-mail til venstre@jwn.dk eller post til Venstre, Postbox 90, 2740 Skovlunde, med oplysning om navn og adresse, samt mødets navn og dato. Folketingets reception udleverer adgangskort til deltagerne umiddelbart inden mødet - men kom i god tid for at undgå kø.

Arrangør: Udviklingsudvalget for Venstre i København.
Evt. spørgsmål rettes til udvalgets formand, Vagn Svendsen, tlf. 2330 1660.

Mød Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen

der "skyder" debatten i gang om Venstres nye principprogram

Mandag den 25. august 2003 kl. 19.00-21.30
i Islands Brygges Kulturhus "Gimle", Islands Brygge 18.

Venstre i København indbyder alle medlemmer til et møde om Venstres nye principprogram. Tilmelding er ikke nødvendig.

Lars Løkke Rasmussen indleder mødet med et oplæg om formålet med og betydningen af debatten om det nye principprogram, herunder køreplanen der skal ende med en vedtagelse på Venstres Landsmøde i 2006. Derefter kan alle deltage aktivt med idéer, synspunkter, forslag m.v. rundt omkring i forskellige grupper.

Dette møde er samtidig startskuddet på debatten i kredsforeningerne, de politiske udvalg m.v.

Læs mere om principdebatten på følgende Venstre hjemmeside: <http://www.idedebat.venstre.nu>

Arrangør: Udviklingsudvalget for Venstre i København.

Evt. spørgsmål rettes til udvalgets formand, Vagn Svendsen, tlf. 2330 1660.

MEGET BEDRE SERVICE

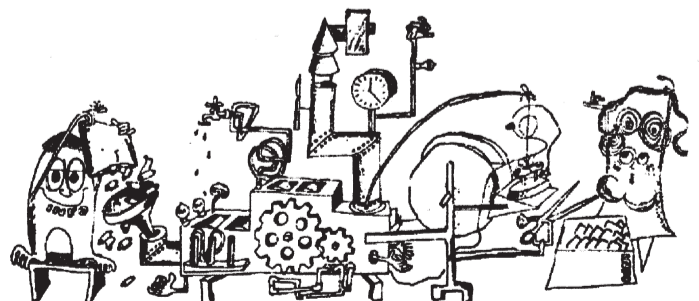
Fordi dine behov er de vigtigste

Vesterbrogade 118 A
1620 København V
Tlf. 70 25 25 11 · Fax 70 25 25 12
Mobil 22 40 11 60
E-mail: mbs@mbservicekbh.dk

- ◆ Daglig rengøring
- ◆ Hovedrengøring
- ◆ Erhvervsrengøring
- ◆ Opvaskeentreprise
- ◆ Graffitirens

Vi laver rigtige fotografiske billeder fra alle digitale medier og i alle størrelser - du sætter selv grænsen.

Besøg os, ring eller send dine billedfiler på e-mail.

LOTUS FOTO ApS

Svanemosegårdsvej 8, 1967 Frb.C tlf. 35 35 72 00
www.lotus-foto.dk lotus-foto-aps@mail.tele.dk

100 året for folkets kirke

Af Kirkeminister Tove Fergo, MF

I år kan vi i folkekirken fejre 100-året for den første lov om menighedsråd. Loven om menighedsråd, som blev vedtaget 15. maj 1903, kunne kaldes folkekirkens grundlov, fordi den giver demokrati i sognet. Også for kvinderne! I folkekirken blev kvindeligt valgret indført allerede i 1903.

I 100 år har menighederne i hvert sogn haft indflydelse på sognets anliggender og valg af præsten. I 1922 blev demokratiet udvidet, så menighederne også kunne vælge provsttudvalg og biskopper.

Loven om menighedsråd kom i 1903 som følge af systemskiftet i 1901, hvor efter regeringen skulle have folketingsflertal. Før havde Estrup regeret Danmark udenom folketinget. Bl.a. havde Estrups regering indført Det Kirkelige Råd i 1883, som bestod af biskopperne og to professorer og som skulle udtale sig på kirkens vegne.

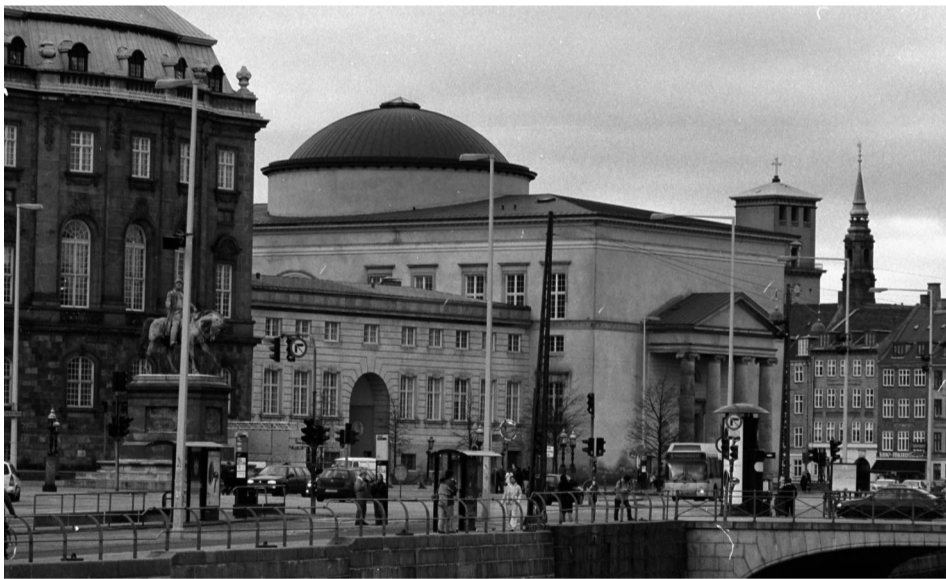
Venstres leder I.C. Christensen afskaffede som sin første gerning Det Kirkelige Råd i 1901 og fik i stedet indført menighedsrådene og dermed folkestyre i folkekirken. "Vil man gøre

folkekirken afholdt af dens medlemmer, da bør man efter min mening give dem indflydelse på styrelsen af folkekirkens sager, thi derigennem vækkes interessen og kærligheden for den", skrev I.C. Christensen.

Den danske folkekirke er evangelisk-luthersk. Det betyder bl.a. at vi hylder det almindelige præstedømme: "hvad der er krøbet ud af dåben, kan rose sig af allerede at være indviet til præst, biskop og pave"

(Luther). De kirkelige embeder er i folkekirken ikke hellige, men almindelige.

Jeg ser menighedsråd og det lokale selvstyre som den naturlige konsekvens af folkekirken som en folkets kirke. Og det er mit håb, at vi i 100 året med det lovforslag om større lokalt selvstyre, der i øjeblikket er til forhandling i folketinget, kan tage et lille nyt skridt i denne retning med at give menighedsråd lidt mere kompetence over egne anliggender.

Parlament og kirke - side om side.

Menighedsrådslovens 100 års jubilæum

Af Chr. Mejdahl, Folketingets formand.

Den 15. maj er en festdag for Danmarks menighedsråd. Den dag er det 100 år siden, at daværende kultusminister I.C. Christensen – efter flere famlende forsøg - fik loven om menighedsråd vedtaget. Jubilæet er værd at fejre. Og det vil det blive på dagen og ved mange andre lejligheder rundt om i mange af landets 2125 kirkesogne.

Gennem menighedsrådsloven fik folkekirkens medlemmer – menigheden – indflydelse på folkekirkens sager. Og I.C. Christensen mente, at ved at sætte medlemmer af de stridende kirkelige retninger ved samme bord, så ville man tvinge dem til at lære gensidig respekt og samarbejds kunst.

Det mødte modstand – stærk modstand. Ikke mindst fordi mange i kirke-

lige kredse kun havde foragt til overs for "degenen" fra Hee. Sådant en halvstuderet bondeseinarist der ville gøre sig selv og andre bønder til herrer over kirken og dens lærde teologer. Derfor blev den første lov en forsøgsordning.

Men menighedsrådene kom for at blive. Menighedsrådene er rygraden i den danske folkekirkens struktur.

Med menighedsrådsloven blev sognekodemokratiet indført, så alle myndige folkekirkemedlemmer i sognet fik valgret og blev valgbare – også kvinder og tyende. En ret som de pågældende først opnåede til de kommunale råd i 1908, og til Folketinget ved grundlovsændringen i 1915. Loven om menighedsråd er ændret undervejs. I 1912, under den radikale kirke- og undervisningsminister Jacob Appel, blev menighedsrådene gjort permanente, og det nugældende menighedsrådsløfte indført.

Demokratiseringen af folkekirken fortsatte, da det blev nødvendigt med et nyt kirkeligt lovgivningsarbejde, efter at Sønderjylland ved genforeningen i 1920 kom tilbage til Danmark. Det var igen I.C. Christensen, som blev den udførende kraft. Menighedsrådene fik bl.a. valgret til provstvalgene. Det var også i 1920, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer blev oprettet.

Kirkeministeren har i det sidste års tid forberedt, at give menighedsrådene endnu større beføjelser end de

har i dag, men det oprindelige forslag fik en blandet modtagelse – også i menighedsrådene. Derfor bliver det et modereret forslag, der vedtages af Folketinget inden grundlovsdag. Forslaget viderefører decentraliseringen i folkekirken, og giver større økonomisk handlefrihed, og dermed lægger det mere ansvar ud til menighedsrådene – helt i folkestyrets ånd.

I 50-året for 1953-grundloven diskuteres det også om vores folkekirkelige ordning er tidsvarende, og om stat og kirke skal adskilles. Den diskussion vil fortsætte også efter menighedsrådslovens jubilæum. Jeg synes heller ikke, at det er vores mest presserende samfundsproblem.

Jeg er ikke det mindste i tvivl om, at de ca. 17.000 menighedsrådsmedlemmer, der er valgt landet over, vil røgte deres hverv i respekt for og i kærlighed til folkekirken. Og at den indstilling også vil udmønte sig på fornem vis i de jubilæumsmarkeringer, der vil finde sted ud over det ganske land.

JESPERSEN OFFSET

Grafisk produktion i alle led - vi bygger bro mellem tryksager og Internettet

Foreningsblade
Plakater, foldere
Kampagnemateriale
Internetløsninger - design og opkobling
Kombination Internet/tryksag

...til særlige Venstre-priser!

Ved Langebro 1 DK-2300 København S
Tlf. 32 96 50 52 Fax 32 96 86 85

Hos Ret & Råd får du vejledning og saglig bistand - før det er for sent!

Advokaterne
Peter Hesselholt (H)
Annette Schepler (L)
Brian Bruun Hansen

RET & RÅD

Advokatfirmaet Peter Hesselholt
Bydammen 8 - 2750 Ballerup
Telefon 44 97 14 14 - Fax 44 66 14 07
E-mail: info@hesselholt.dk - www.retotraad.dk/ballerup

Ballerup Revision

Registrerede
Revisorer
FRR

Registreret Revisoranpartsselskab

Centrumgaden 2A, 2750 Ballerup

Telefon: 44 66 70 90
Fax: 44 66 70 08
Mobil: 23 24 32 59
e-mail: sd@balleruprevision.dk
www.balleruprevision.dk

En institution har spillet fallit...

Af Pia Allerslev, (V) medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget i Københavns Borgerrepræsentation

I forbindelse med 1. maj, var jeg ude med en kritik af Københavns Kommune, og det faktum at de har besluttet, at alle skoler og institutioner holder lukket på denne dag. Der har i mange år været en tradition i København for, at man lukke-

de skolerne og tog i Fælledparken. De senere år er antallet af medlemmer i fagbevægelserne faldet kraftigt, og derfor mener jeg, at det må være på tide at ændre den kutyme.

Det kan ikke være rigtig, at forældre er nødt til at tage fri fra arbejde, fordi deres børns skoler og institutioner er lukket på en ganske almindelig arbejdsdag. Man kan ikke forsvare, at det skal være en særlig "hellig-

holdelse" af en politisk kampdag – især ikke når denne efterhånden kun har betydning for en lille del af befolkningen.

En løsningsmodel, der ikke griber forstyrrende ind i alle elever og forældres hverdag kunne være, at de forældre, der mener deres børn skal opleve 1. maj i Fælledparken blot kan bede dem fritaget for undervisningen den dag. På samme måde kan de lærere og pædagoger, der ønsker at deltage i arrangementet tage

en fridag. Vi kan ikke tillade, at vores elever ikke modtager undervisning, udelukkende fordi en - stadig mindre - gruppe i det danske samfund, føler de har krav på at holde fri på deres politiske kampdag...

Det har ikke været muligt at gøre noget ved problemet i år, men jeg vil få det sat på dagsordenen hurtigst muligt, så situationen kommer til at se anderledes ud næste år.

Hvor tager man hen når skolen holder lukket mens far og mor er på arbejde?

Der må sadles om

Grundlovsemner af Erik Boeck, Frederiksberg

Den 11. september vil være mejslet ind mange menneskers hukommelse som datoen for en ufattelig terrorhandling i New York. Der skete et angreb på den livform og det demokrati, som også Grundloven i Danmark står for.

Skal vi være tolerante? Ja. Skal vi også være tolerante overfor intolerancen? Nej. Det danske samfund må indstilles på den realitet, at totalitære kræfter må bremses overalt på kloden, uanset om de er symboliseret af Osama bi Laden, Karl Marx, Adolf Hitler eller andre.

Grundloven giver mulighed for at forbyde foreninger, som bruger vold til at påvirke anderledes tænkende. Denne mulighed må derfor bruges, hvor det er nødvendigt. Når Københavns Kommune udlejer lokaler til Hizb-ut-Tharir, er det en hån mod Grundloven. Der må sadles om.

Der er snart gået 14 år siden muren i Berlin faldt. Men vi har stadig ikke fået klarhed over, hvem der holdt med hvem under Den kolde Krig. Til dato er kun en person blevet dømt for spionage til fordel for DDR. Opklaringsarbejdet på denne front må have en højere prioritet.

Kollektivismen med udspiring i Karl Marx lære har fået fodfæste alt for mange steder. De enkelte menneske er blevet frataget ansvar. Det er systemet der vælger. Thomas Jeffersons tanker fra 1776 om retten til at stræbe efter egen lykke må frem i lyset.

Arbejdsmarkedet er i dag præget af, at arbejdsgiver og arbejdstager ikke frit kan indgå aftaler. Eksklusiv-aftaler er et eksempel begrænsningen af aftalefriheden. Enhver må frit kunne udnytte sine egne arbejds-evner. De gode job må fremover ikke kun være for den med de rigtige meninger.

En reaktion på Mads Lebechs og Søren Pinds indlæg i sidste nummer:

Dyr offentlig transport eller lang privat kø

Af Anders Beck, København

"De største problemer er trafiktheden og den deraf følgende forurening. Målet må være en afbalanceret biltrafik og en velfungerende offentlig transport. Midlerne er henholdsvis stok og gulerod. Efter min mening nytter det bare ikke, at anvende stokken i det omfang, som tilfældet er.

Høje priser og besværlige forhold med tog og bus medfører at de, der har muligheden, anvender bilen!!! Følgende eksempler taler for sig selv: Hvis man vil

invitere familien i biffen, og vil anvende S-toget fra Emdrup (hvor vi bor), så skal man beregne cirka 100 kr. til S-togsbilletter for 4 personer. Det er altså mange penge. Fra Emdrup til Holbæk (hvor jeg arbejder) tager det 45 minutter med bilen. Med S-tog og regionaltoget (hvor der kun er et spor - og altså ventetid for modkørende tog, der skal passere) bliver den samlede rejsetid (t/r) næsten fire timer forøget ialt. Alt ialt dyrt og dårligt.

Med al respekt tillader jeg mig at påpege, at det altså ikke nytter at politi-

kerne klynker. Hvis I vil have folk over i busser og toge, så skal både kvaliteten øges og prisen sænkes. Kvalitetsløftet er hyppigere afgang - ingen forsinkelser osv. At dette koster er klart, men det koster at nå sine mål. Hvis man ikke tilbyder dette, så må man acceptere, at bilen er det eneste relevante transportmiddel. Jeg kan love for, at de, der sidder i kø på motorvejene ikke kører i bilerne, fordi de finder det morsomt; det drejer sig om flittige borgere, der passer deres arbejde på trods af besværlige transportforhold."

VENSTRE foreninger

SÆRTILBUD til Venstreforeninger

Få egen hjemmeside med super nemt redigeringsystem og Venstre-design

Kun 2.750,- (normalt 3.450,-) ex. moms.

Pakken inkluderer redigeringsystem (CMS), standard design, webhotel i et år, redelegering eller oprettelse af domæne samt e-post adresser.

Tilbuddet er gældende til 1. april med mindre andet aftales!

Ring og hør nærmere på 7021 6111 eller klik ind på nedenstående link.

Læs mere på www.ec-1.dk/venstre

Himmelev Revisorerne Himmelev Bygade 64, 4000 Roskilde

Registreret Revisor Kenneth Barrett

Cand. Merc. Aud., Datanom,
Master of Tax

Tlf. 46 300 708

Kenneth@Barrett.dk
Registrerede
Revisorer
FRR

Debatmøde (principprogram):

Hvad kan Danmark lære af USA?

Onsdag den 28. maj 2003, kl. 16.00 - 21.00

Mødested: Christiansborg,
Venstres gruppeværelse.

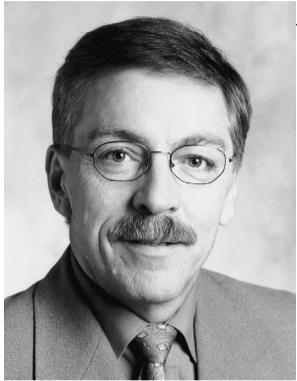
Max deltagerantal 50 personer
incl. indledere. Alle er velkomne.

19.30 - 21.00 Middag på Hard Rock Café

Pris for deltagelse: 50 kr. uden middag,
200 kr. incl. middag excl. drikkevarer.

Kontaktperson: Rune Kjeldsen,
e-mail: vruckj@ft.dk eller tlf. 33 37 54 87

Struktur - et produkt af opgavernes art og karakter

Af Lars Stolshøj, amtsformand, Venstre i Københavns Amt

Debatten om den fremtidige kommunalstruktur er for alvor kommet på sporet i løbet af maj måned. Slut med den evindelige diskussion om, hvor grænserne skal gå for de enkelte enheder, og fokus på en mere konstruktiv debat om opgavernes karakter og hvilken kompetence det kræver at løse dem.

Krigshandlingerne i Irak er nu afsluttet, og en ny stor opgave venter på sin løsning, nemlig at få ledelse og infrastruktur etableret under ordnede forhold. Som en del af det internationale samfund er det naturligt, at Danmark deltager i dette arbejde ved at sende et kontingent til løsning af de mangeartede opgaver i overgangsperioden, en periode,

hvis længde ingen kender, da den er dybt afhængig af irakernes egen vilje.

Tilbage står en række uafklarede spørgsmål.

Hvor er Saddam, og hvor befinder evt. kemiske våben sig?? Spørgsmål, der skal besvares, inden processen for alvor kan blive konstruktiv. Et andet spørgsmål er så, hvad de to danske TV-stationer gør ved deres 48 mio., som de indsamlede til "Krigens ofre". Fatter fortsat ikke, at de ikke samlede ind til Saddams ofre!!!

Under hele perioden og ikke mindst i forbindelse med beslutningen om Danmarks deltagelse har vor statsminister udvist både mod og vilje til at gøre op med den gamle danske sovepude "Ja, men nytter det noget?".

Ja, det nytter noget at tage ansvar - især når man lever op til det. Det har Danmark gjort!!

Tak for det.

Strukturkommissionen

Som nævnt indledningsvis er der ved at komme facon på debatten om den fremtidige struktur for de kommunale enheder.

Amter eller ikke amter - det bør på ingen måde være ledetråden i debatten, for det er den for vigtig til, selvom de konservative delvis har malet sig selv op i en krog ved at kræve amterne nedlagt og evt. erstattet af et antal regioner.

Antallet af niveauer i Danmark må ene og alene afgøres af, hvilke opgaver fællesskabet påtager sig ansvaret for, kombineret med kompetencefordelingen og den demokratiske ligevægt.

Vigtigst må være, at vi benytter denne glimrende lejlighed til at få udfærdiget et opgavekatalog, en liste over de opgaver, der uanset, hvor vi måtte bosætte os i landet, udgør sikrede grundtyper, der skal tilbydes og finansieres af fællesskabet.

På trods af, at det fortsat er vigtigt at sikre en vis positiv mangfoldighed i Danmark, accepterer borgerne ikke, at der forekommer væsentlige forskelle i ud-

budet af ydelser fra de respektive kommuner. Et argument, udligningsordningerne står fadder til.

Opgavekatalog

Et opgavekatalog bør ud-

færdiges inden for samtlige ydelsesområder: det sociale, børnepasning, skoler, uddannelse, bolig, ældre, miljø, erhverv, etc., men måske vigtigst er, at vi ligeledes bør tage stilling til den eksplosive udvikling inden for sundhedssektoren, især med fokus på sygehusenes behandling af tidens mangfoldige sygdomme.

Takket være en lang række dygtige læger og en effektiv grundforskning øges kompetencen inden for sygehussektoren dag for dag, men er det ensbetydende med, at alt skal være gratis, når man søger hjælp på et hospital?

Den øgede kompetence har bl.a. gjort det muligt at blive steriliseret - eller for den sags skyld fortryde samme indgreb. Barnløshed er med rette blevet anerkendt som en sygdom, hvorfor der ydes hjælp.

Men er det også sygdom, når man i visse amter får hjælp til barn nr. 2?

På alle niveauer og i alle typer af sammenhænge har der igennem tiderne sneget sig et utal af ydelser ind i det fællesfinansierede system. Ydelser, der med rette kan tilbydes af de offentli-

ge instanser, men skal de være gratis?

Et veldefineret opgavekatalog er i sig selv vejen frem til brugerbetaling.

Brugerbetaling bliver pludselig et plusord, når det handler om, at jeg som borger kan foretage et tilkøb af ydelser qua en offentlig kompetence - det være sig hjælp til husholdningen i en travl hverdag, det være sig snerydning for de ældre - hvis deres børn ikke gider, det være sig en sterilisation - for at undgå en række andre udgifter og ulemper!!!!

Med andre ord. Det at vi har "betalt skat hele livet", er ikke ensbetydende med, at fællesskabet skal udskrive en blankocheck til hver enkelt borger i landet.

Organisering

Som i enhver velfungerende virksomhed er det vigtigt at placere de respektive kompetencer på rette plads, for derved at sikre den mest effektive udnyttelse af ressourcerne.

Sådan skal det også være i det fremtidige Danmark.

Men udgangspunktet skal hele tiden være borgernes vilkår og forudsætninger frem for strukturen i den offentlige sektor.

Intet må være helligt i den kommende debat. Det

handler om at få skabt et fundament, der skal bære det danske samfund i de næste 30-50 år. Skal vi fortsat have en opgavefordeling på 3 niveauer: stat, amter og kommuner - eller udgør de respektive styrelser et fjerde niveau??

Kan vi i fremtiden fordele opgavernes løsning, og kontrol med samme, på kun 2 niveauer, må det være ensbetydende med, at der skal ske en lang række kommunesammenlægninger i provinsen, hvor vi har ca. 120 kommuner med under 10.000 indbyggere.

Spørgsmålene er fortsat flere end de umiddelbare svar. Under alle omstændigheder skal vi være opmærksomme på, at vi ikke devaluerer den demokratiske indflydelse fra borgerne ved at øge centraliseringen på væsentlige områder.

Borgernes engagement er omvendt proportionalt med afstanden til beslutningstagerne!!!!

Derfor er det vort håb, at så mange af vore mange medlemmer som muligt deltager i debatten for at sikre en bæredygtig løsning. Kontakt din lokale formand for yderligere information.

Fortsat god arbejdslyst og rigtig god sommer!

Giv sygehusene fri

Af Bent Larsen (V), Viceamtsborgmester, Københavns Amt

Amtsborgmester Vibeke Storm Rasmussen (S), Københavns Amt, udsender pressemeddelelse om, at sygehusene skal styres af folkevalgte politikere. Skal de nu også det?

De store sygehuse har flere tusinde ansatte og udgør meget komplicerede organisationer. Kirurgiske, medicinske og psykiatriske specialer skal mestres. Nye behandlingsformer, ny medicin, forskning og uddannelse samt urolige patienter og pårørende skal kunne håndteres. Samtidig skal økonomi, konkurrencekraft, medarbejderudvikling, fysiske rammer og teknologi styres. Alt sammen i en kultur, der handler om liv og død.

Det er svært at forestille sig nogen anden virksomhed, der byder på så kom-

plekse udfordringer. Kravene til ledelsesmæssig kapacitet og kompetence er enorme.

Vi har opbygget et system med folkevalgte amts- og kommunestyrelser, der sidder i sygehusudvalget med ansvaret for sygehusene. Til at hjælpe sig har de store og kompetente sundhedsforvaltninger med amts- og kommunehusdirektør og vicedirektører samt en stor stab. De endelige beslutninger tages af det folkevalgte amtsråd baseret på indstillinger fra sygehusudvalget. Ledelserne på sygehusene forsyner løbende forvaltningen med

rapporter på stort set alle områder.

Sygehusudvalgets ansvar for sygehusene kræver kendskab til sygehusloven, cirkulærer og bekendtgørelser fra Sundhedsministeriet samt diverse rapporter, retningslinjer og dekretter fra Sundhedsstyrelsen. Derudover har regeringen en sundhedsminister, folketinget har et sundhedsudvalg, og alle partier på Christiansborg har sundhedsordførere.

For at koordinere amternes indsats og have styrke i forhandlinger med regering og folketing har am-

terne etableret Amtsrådsforeningen. Her er der også etableret en forvaltning, der understøtter Amtsrådsforeningens sundhedsudvalg og bestyrelse, ligesom alle overenskomster her forhandles med de respektive personaleorganisationer.

Oven i denne infrastruktur findes der så alle de patientforeninger og ældre- og familieråd, der som interesseorganisationer prøver at påvirke politikerne mest muligt.

Hermed er der skabt en bane, som er utrolig interessant for medierne. Sygehushistorier fra dagligdagen med folketingspolitikere, der lover hvad som helst, og febrilske forsvarstaler fra sygehuspolitikere, der har et ansvar i deres

fritid og samtidig altid har for lidt penge at gøre godt med.

Hele vort demokratiske system på sygehusområdet er opbygget som et uigen-nemsigtigt net af aktører, hvor den enkelte patient og den enkelte medarbejder let bliver væk.

Mere end 8 års arbejde i sygehusudvalget har overbevist mig om, at tiden er inde til at give sygehusene langt større frihed - inden for rammer, der alene styres af, hvad der er bedst for borgerne, og som sætter fokus på ledelsesansvaret på det enkelte sygehus. Hvilke scenarier der kan være relevante at kikke på, er op til strukturkommissionen.

taburetten
20. årgang, nr. 3 2003
ISSN-NR 0904-3071

Udgiver
Venstre i Københavns Amt.

Bladets adresse
taburetten
Jens Frimand
Bakkegårds Allé 20, 3. MF
1804 Frederiksberg C.

E-mail
redaktionen@taburetten.dk

Adresseændringer
Hvis du flytter så meld
din nye adresse til:
Venstre, Søllerødvej 30
2840 Holte
Tlf. 45 80 22 33

Ansvarshavende redaktør
Jens Frimand

Redaktion
Preben Falk Rangård
Christopher Arzrouni
Jannick Nytoft
Sune Wæsel
Heino Juhl

Produktion
P. E. Offset & reklame
76 95 17 17

Fotos: Hasse Ferrold

Oplag: 5.700

Signerede artikler
udtrykker ikke nødvendigvis
Venstres eller redaktionens
synspunkter

Deadline
21. august 2003.
taburetten nr. 4
udkommer 9. sept. 2003

Postbesørget blad
0900 KHC

Plus og minus ved borgerlig politik

Af Brokkeren

Hvor er det dog træls, at justitsministeren er gået hen og blevet 100 procent radikal i spørgsmålet om lovliggørelse af gældende hastigheder. Før valget skulle vi endelig glæde os til højere fartgrænser, plus 20 procent, men efter valget var motorvejene pludselig ikke teknisk parate og nu måske alligevel – på nogle strækninger – snart eller senere.

Ikke parat?? Hvad har ministeren gang i – eller rettere sagt ikke gang i? Hvad er det nu lige, der ikke er parat, om jeg må spørge? I Tyskland, hvor der er fri hastighed på motorvejen, kører man stadig på betonelementer og på brostensbelagte afkørsler, der er så korte og drejer så skarpt, at man gør bedst i at have trænet håndbremseven-dinger, inden turen går syd- over. Er problemet måske, at den brandskattede gamle danske bilpark er i en så ynkelig stand, at danske motorveje ikke må bue for meget? Eller har justitsministeren en skjult dagsorden? Måske vil ministeren i virkeligheden sænke hastighedsgrænserne med 99 procent, så tålelige

stuearrestanter ikke kan nå til Langbortistan før politiet opdager, at de er flygtet. Den løsning ville også tage presset af fængselsvæsnet, hvis de fængselsdømte må starte afsoningen, når de kører hjemmefra. Halvdelen er alligevel på fri fod, og de gør næppe mer skade i en bil på motorvejen.

Der skulle en udspekuleret knibtagsmanøvre til, før ju-

stitsministeren blev udsat for tilstrækkeligt ministerkollegialt gruppepres. Først efter, at regeringschefen personligt har dikteret ministerbilerne væk fra ydersporet, men fastholdt kravet om punktlig mødestart, ser der langsomt ud til at ske noget i sagen. Men langsom fremdrift er ikke godt nok – der skal mere fart på! Og i den forbindelse ville det være helt perfekt, hvis Per Stig samtidig lige ville tage en kammeratlig samtale med Lene, og forklare hende om de negative sider ved fotofælder.

Og så er der lige Irak-krigen

I første omgang lød melding "Danmark sender Sælen i krig" mest som en sag for dyreværnsforeningerne, men det skulle vise sig meget værre. Hvad tænker Danmark dog på? At sende en ubåd til en ørkenkrig. Det er ikke så underligt, at den gamle stål-cigar fik motorhavari under de forhold. Måske skulle en eller anden sætte en stopper for Forsvarsudvalgets studieture til Christiania, inden det går helt galt!!!

Brokkeren

2003

- 28. maj** **Debatmøde: Hvad kan Danmark lære af USA?**
Kl. 16.00 i Venstres gruppeværelse på Christiansborg
Se annoncen side 10
- 3. juni** **EU-opstillingsmøde i Københavns Amt**
Kl. 19.00 i Stengård Kirkes Multisal, Gl. Mosevej 250, Lyngby.
Se annoncen side 2.
- 5. juni** **Grundlovsmøde på "Bjerget" med Ellen Trane Nørby**
Kl. 12.30 i Kystagerparken i Hvidovre
Se annoncen side 5.
- 5. juni** **Grundlovsmøde på Landbohøjskolen**
med Svend Erik Hovmand, den valgte EP kandidat for
Frederiksberg og Martin Geertsen.
Kl. 14.00 på Landbohøjskolen (hovedindgangen), Frederiksberg
Se annoncen side 5.
- 5. juni** **Grundlovsmøde på Edelgave**
med Søren Pind, Jesper Bach og Ellen Trane Nørby.
Kl. 14.00 – 16.00 på Edelgave i Ledøje-Smørrum.
Se annoncen side 5.
- 5. juni** **Grundlovsmøde på Carlsminde**
med Lars Løkke Rasmussen og Flemming Oppfeldt
Kl. 15.30 på Søllerødvej 30, Søllerød
Se annoncen side 5.
- 4. juli** **Fest i Rebild Bakker**
Tilmelding til fælles bustransport nødvendig.
Se annoncen side 4.
- 25. august** **Mød Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen**
Kl. 19.00 – 21.30 i Islands Brygges kulturhus "Gimle",
Islands Brygge 18.
Se annoncen side 8.
- 21. august** **Deadline for taburetten nr. 4 – september 2003**
- 1. september** **Det danske Sundhedsvæsen, debat med Hans Andersen, MF(V)**
Kl. 19.30 – 21.30 på Christiansborg i Venstres gruppeværelse.
Tilmelding senest den 27. august kl. 10.00.
Se annoncen side 8

9. september taburetten udsendes fra Københavns Postcenter

Kalender